

▲ Rondrijden doe je natuurlijk met de scooter.

► Maria Petrucci begeleidt proeverijen in Casaloste. FOTO'S: SANDER HEHANUSSA

Agrotoerisme in Italië is pas echt vakantie

Vakantie vieren in een boerderie op het platteland, tussen olijfvelden en wijngaarden. Weg van het massatoerisme relaxen in privacy, en dan ook nog eens in een authentieke, idyllische omgeving. Dat is agrotoerisme pur sang.

DOOR YVETTE BAX

Als we wakker worden is het pikkedonker. En stil. Geen gillende kinderen op straat, geen trams die voorbij denderen, geen toeterende auto's. Het is compleet, oorverdovend stil. Heh? Oh ja, nu komt het langzaam terug: we zijn gisteravond laat aangekomen in Toscane, in het kloppende hart van het befaamde Chianti wijngebied. Als we de zware luiken openslaan, zien we niets anders dan glooiende heuvels vol wijnstokken. En de zon die in ons gezicht schijnt.

Stefania Rocchi, die de wijngaarde waar we logeren samen met haar broer Filippo runt, leidt ons dezelfde middag nog rond over hun landgoed Castelvecchio. „Het huis waarin jullie slapen, en het huis waarin wij verderop wonen, zijn opgebouwd uit ruïnes van een

kasteel dat hier tot de 12e eeuw stond. Vandaar dat hier nog een kerkje op het terrein staat - dat stamt ook nog uit die tijd. In de jaren '60 is mijn opa hier een wijnbedrijf gestart, de 30 hectare die hier omheen liggen worden nu beslagen door onze wijngaarden.”

Wijn maken is de passie van de gehele familie Rocchi, zowel vader, moeder, broer als zus stoppen er hun hart en ziel in. Aan alle gasten wordt een proeverij aangeboden, een aanbod waar we gretig op in gaan. Even later zitten we, samen met de Nederlandse Henk en Annemieke die hier ook verblijven, op het terras voor het huis van de familie zelf en hebben we een ongeëlooflijk weids uitzicht over de hele vallei. Flessen worden ontkurkt, glazen ingeschonken, en tussendoor zet Stefania nog wat brood met zelfgeperste

Een bezoek aan Siena mag niet ontbreken.

olijfolie en typisch Toscaanse schapenkaas op tafel.

Annemieke is helemaal in haar element. „De hele omgeving hier is zo romantisch en pittoresk. Precies de reden waarom wij zo van Toscane houden. Ik ben verliefd op de kleuren, de eenvoud, het pure eten, het gemoeidelijke.” Ze vertelt dat ze elk jaar op vakantie gaan naar deze regio, en dan altijd kiezen voor agrotoerisme. „Je hebt dan veel meer vrijheid, en zit direct midden in de natuur, met meestal een

terras buiten en zoals nu ook een prachtig uitzicht.”

De wijnen van Castelvecchio smaken naar meer, en we besluiten de wijnroute van Toscane te gaan rijden: de SR222. Langs deze weg van Florence naar Siena liggen wijn- en olijfgaarden, uitgestrekte zonnebloemvelden en vooral heel veel wijnboerderijen. Waar je gewoon on-aangekondigd aan kunt kloppen om hun wijnen, meestal kosteloos, te proeven. Vlakbij het dorpje Greve rijden we (ienemieniemutte, want zó veel keus) het landgoed op van Casaloste, en worden warm welkom geheten door Maria Petrucci, die de proeverijen bege-

leidt. De muren van de wijnkelder tonen indrukwekkende certificaten en oorkondes van prijswinnende wijnen.

We treffen er de Italiaanse vrienden Alessandro en Paolo, die speciaal uit hun woonplaats Verona naar het Chianti-gebied zijn gekomen om wijn te drinken, en in te slaan. Alessandro: „Dit is onze favoriete regio van Italië. We komen hier in de eerste plaats voor de ontzettend goede wijnen, de tweede plaats voor de heerlijke Fiorentina steak die je hier kunt eten, en in de derde plaats voor de natuur en de prachtige panoramische uitzichten.”

Eigenaar Giovanni komt tijdens de proeverij even kennismaken en iets over zijn bloeiende familiebedrijf vertellen. „Ik heb deze wijnboerderij 27 jaar geleden gekocht: ik kom niet uit Toscane, maar het was altijd een droom van me om hier wijn te gaan maken.” Daarnaast blijkt hij heel toevallig óók aan agrotoerisme te doen in zijn achtertuin – 'als appeltje voor de dorst en voor de gezelligheid'.

Als we al gedag hebben gezegd, en - uiteraard met een aangekochte fles onder de arm - op het punt van vertrekken staan, wil Giovanni ons toch nog even wat op het hart drukken. „De Fransen kunnen kletsen wat ze willen, maar de beste rode wijn van de wereld komt uit Toscane. Zonder twijfel.” En daar zijn Stefania en haar familie het roerend mee eens.

Echt Toscaans: oprijlanen met cipressen.

Checklist

De accommodatie Loggia op landgoed Castelvecchio (dat overigens ook nog een zwembad heeft - fijn voor warme (na)zomerdagen) en andere agrotoerisme-vakantiewoningen zijn te huren via Belvilla: www.belvilla.nl.

Wil je iets meer zien dan je accommodatie, dan heb je écht een auto nodig in Toscane. Bus? Trein? Forget it. Huur een Fiat 500 (cabriol!) en cruisen maar door

de wijngaarden en zonnebloemvelden: www.cardelmar.nl.

Als je drukte wil vermijden (vooral in de steden Siena, Lucca en Florence wil het aantal toeristen in de zomermaanden nog wel eens overweldigend zijn) kun je beter buiten het hoogseizoen naar Toscane afreizen. Mei en september - wanneer de druivenoogst is - zijn goede maanden om deze regio te verkennen.